

Dosarul nr. 2ra-1502/22
2-18108709-01-2ra-17102022

Prima instanță - (Judecătoria Orhei, sediul central) jud. A. Romanaș
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud. N. Budăi, D. Băbălău, I. Dutca

ÎNCHEIERE

23 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de administratorul autorizat
Macovețchi Alexei,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
administratorul autorizat Macovețchi Alexei împotriva Societății pe Acțiuni
„Fabrica de Vinuri din Sărătenii Vechi”, intervenienți accesorii Moroșanu Lilian și
Coșnean Iacob, cu privire la încasarea remunerației administratorului fiduciar,
împotriva deciziei din 7 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 26 octombrie 2018, administratorul autorizat Macovețchi Alexei a depus
cerere de chemare în judecată împotriva SA „Fabrica de vinuri din Sărătenii
Vechi”, solicitând încasarea sumei de 298 720 de lei, cu titlu de remunerație a
administratorului fiduciar.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la 27 octombrie 2015, prin
încheierea Judecătoriai Comerciale de Circumscripție a fost admisă cererea de
asigurare a acțiunii înaintată de Moroșanu Lilian și Coșnean Iacob, prin care s-a
înstituit administrarea fiduciară asupra patrimoniului SA „Fabrica de vinuri din
Sărătenii Vechi”, iar în calitate de administrator fiduciar a fost desemnat el,
Macovețchi Alexei, deținătorul al autorizației nr.108 din 14 ianuarie 2015.

Prin încheierea instanței de judecată din 27 octombrie 2015, nu a fost stabilită
remunerarea administratorului fiduciar al SA „Fabrica de vinuri din Sărătenii
Vechi”.

Prin încheierea Judecătoriai Orhei, sediul Telenești din 6 septembrie 2017, s-a
admis cererea depusă de administratorul fiduciar și s-a stabilit remunerarea
administratorului fiduciar al SA „Fabrica de vinuri din Sărătenii Vechi” -
Macovețchi Alexei, în mărime de patru salarii minime lunar.

În baza încheierii nominalizate, au fost eliberate facturile seria WB nr.
3354160 și nr. 3354161 privind remunerarea administratorului fiduciar, în sumă de
298 720 de lei.

A menționat că la 29 septembrie 2018, SA „Fabrica de vinuri din Sărătenii Vechi” a fost somată să achite în termen de 7 zile remunerarea administratorului fiduciar în sumă de 298 720 lei, însă reclamația a fost lăsată fără nici un răspuns.

În drept, reclamantul a invocat prevederile art. 88 alin. (1) din Codul civil și art. 3, 31 din Legea cu privire la administratorii autorizați.

Prin încheierea protocolară din 18 iulie 2019 a Judecătorei Orhei sediul central, în calitate de intervenienți accesorii, în proces s-au atras Moroșan Lilian și Coșnean Iacob.

La 13 decembrie 2019, SA „Fabrica de vinuri din Sărătenii Vechi” a solicitat suspendarea procesului, până la emiterea unei hotărâri suplimentare, or, prin hotărârea Judecătorei Orhei (sediul Telenești) din 16 mai 2018, instanța a omis să se expună din contul cui urmează a fi achitată remunerarea administratorului fiduciar desemnat Macovețchi Alexei.

Prin încheierea din 13 decembrie 2019 a Judecătorei Orhei sediul Central, s-a admis cererea privind suspendarea examinării cauzei, prezenta cauză civilă fiind suspendată până la examinarea cererii cu privire la emiterea unei hotărâri suplimentare în cauza civilă la cererea înaintată de Moroșan Lilian și Coșnean Iacob împotriva SA „Fabrica de vinuri din Sărătenii Vechi” cu privire la dizolvarea SA „Fabrica de vinuri din Sărătenii Vechi”.

La 20 septembrie 2021, reprezentantul SA „Fabrica de vinuri din Sărătenii Vechi” – administratorul Ciobanu Haralampie, a înaintat cerere privind reluarea procesului, anexând copia încheierii Judecătorei Orhei sediul Telenești din 6 august 2021, prin care cererea administratorului statutar Ciobanu Haralampie, SA „Fabrica de vinuri din Sărătenii Vechi” privind emiterea unei hotărâri suplimentare cu privire la repartizarea între părți a cheltuielilor de judecată și anume a încasării remunerării ex-administrator fiduciar Macovețchi Alexei, a fost respinsă.

Prin hotărârea din 16 decembrie 2021 a Judecătorei Orhei, sediul central, s-a respins acțiunea înaintată de administratorul autorizat Macovețchi Alexei împotriva SA „Fabrica de Vinuri din Sărătenii Vechi”, intervenienți accesorii Moroșanu Lilian și Coșnean Iacob privind încasarea remunerației administratorului fiduciar, ca fiind neîntemeiată.

La 28 decembrie 2021, administratorul autorizat Macovețchi Alexei a declarat apel, solicitând casarea hotărârii din 16 decembrie 2021 a Judecătorei Orhei, sediul central și pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia din 7 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de administratorul autorizat Macovețchi Alexei și s-a menținut hotărârea din 16 decembrie 2021 a Judecătorei Orhei, sediul central.

În motivarea deciziei emise, Colegiul instanței de apel a conchis că este întemeiată concluzia primei instanțe privind netemeinicia acțiunii, or, administratorul fiduciar este în drept să solicite remunerarea pentru activitatea sa de la persoanele care au solicitat instituirea măsurii de asigurare și care la caz, au pierdut procesul prin respingerea cererilor de dizolvare a SA „Fabrica de vinuri din Sărătenii Vechi”.

În contextul dat, instanța de apel a reținut că administratorul fiduciar Macovețchi Alexei, a fost introdus de către instanța de judecată în procesul cu privire la dizolvarea SA „Fabrica de vinuri din Sărătenii Vechi” în calitate de

participant cu statut procesual special și cu prerogative concrete, reflectate în încheierea Judecătorei Comerciale de Circumscripție din 27 octombrie 2015 .

Totodată, Colegiul a apreciat ca fiind justă și întemeiată concluzia primei instanțe, potrivit căreia, remunerarea administratorului fiduciar se încadrează în noțiunea de cheltuieli de judecare a cauzei, reglementate la art. 90 din Codul de procedură civilă.

La 27 septembrie 2022, administratorul autorizat Macovețchi Alexei a declarat recurs împotriva deciziei din 7 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului a invocat că decizia este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată în baza temeiurilor de recurs prevăzute de art. 432 alin. (1), (2) lit. a), b) și c) din Codul de procedură civilă.

La concret, recurentul a susținut că instanța de apel, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și anume Codul de procedură civilă, administratorul fiduciar nefiind parte în proces și neavând dreptul la înaintarea unei cereri de încasare a cheltuielilor de judecată.

Consideră eronată concluzia instanței de apel pe motiv că potrivit art. 94 din Codul de procedură civilă doar părțile în proces pot solicita încasarea cheltuielilor de judecată. Este un drept exclusiv al părților de a solicita încasarea cheltuielilor de judecată. Potrivit art. 94 din Codul de procedură civilă, nici participanții la proces nu pot solicita încasarea cheltuielilor de judecată. Administratorul fiduciar nu este parte în proces și nu poate depune cerere de încasare a cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost comunicată recurentului la 28 iulie 2022, prin intermediul poștei electronice (vol. II, f.d.39-40), iar recursul a fost declarat la 27 septembrie 2022, în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Copia cererii de recurs a fost expediată intimaților pentru cunoștință la 18 octombrie 2022.

Prin referința depusă la 10 noiembrie 2022, reprezentantul SA „Fabrica de vinuri din Sărătenii Vechi”, avocatul Barba Valentin, a solicitat declararea recursului drept inadmisibil.

În rest, până la data examinării admisibilității recursului declarat, referințe nu au fost depuse.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de

fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmerts împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de administratorul autorizat Macovețchi Alexei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de administratorul autorizat Macovețchi Alexei.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh